

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: Euforall z.s., IČ: 26657066
se sídlem Švédská 413/8
772 00 Olomouc

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
se sídlem Na Poříčním právu 1/376
128 01 Praha 2

v řízení o žalobách proti rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí ze dne 16. 12. 2022, č. j. MPSV-2022-135305-513/3, č. j. MPSV-2022-135304-513/3 a č. j. MPSV-2022-135306-513/3

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí ze dne 16. 12. 2022, č. j. MPSV-2022-135305-513/3 **se zamítá.**
- II. Žaloba proti rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí ze dne 16. 12. 2022, č. j. MPSV-2022-135306-513/3 **se zamítá.**
- III. Žaloba proti rozhodnutí ministra práce a sociálních věcí ze dne 16. 12. 2022, č. j. MPSV-2022-135304-513/3 **se zamítá.**
- IV. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

V. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění

I. Předmět sporu

1. Ministerstvo práce a sociálních věcí rozhodnutími ze dne 16. 6. 2022, sp. zn. SZ/OKDS/MPSV-2022/90902, č.j. MPSV-2022/109893-213, dále sp. zn. SZ/OKDS/MPSV-2022/90908, č.j. MPSV-2022/109897-213 a sp.zn. SZ/OKDS/MPSV-2022/90909, č.j. MPSV-2022/109896-213 (ve vztahu k jednotlivým provozům dětských skupin Letov, Valšovice a Sedmíkráska Dolany):

- I. stanovilo výši příspěvku na I. třetinu kalendářního roku 2022 pro děti od šesti měsíců věku do dne 31. 8. po dosažení 3 let věku 0 Kč a v režimu podpory de minimis podle Nařízení Komise (EU) č. 1407/2013 ze dne 18. prosince 2013 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu de minimis, pro děti ode dne 1. září po dosažení tří let věku do dne zahájení povinné školní docházky 0,00 Kč;
- II. stanovilo zálohu na II. třetinu kalendářního roku 2022 pro tyto děti 0.00 Kč;
- III. vyčíslilo výši přeplatku na příspěvku za I. třetinu kalendářního roku v celkové výši 572.641,6 Kč (225 513,12 + 234 371,82 + 112.756,66 Kč), kterou je žalobce povinen vrátit do 30 dnů od doručení těchto rozhodnutí
(dále jen „*prvostupňová rozhodnutí*“).

2. Ministr práce a sociálních věcí rozhodnutími ze dne 16. 12. 2022, č. j. MPSV-2022-135306-513/3, č. j. MPSV-2022-135304-513/3 a č. j. MPSV-2022-135305-513/3 a zamítl rozklad žalobce proti prvostupňovým rozhodnutím.
3. Žalobkyně podala proti jednotlivým rozhodnutím ze dne 16. 12. 2022 samostatné žaloby, které Městský soud v Praze projednával pod sp. zn. 10 A 14/2023, 10 A 15/2023 a 10 A 16/2023. Usnesením ze dne 15. 3. 2023, č. j. 10 A 14/2023 - 61 městský soud spojil tato řízení pod sp. zn. 10 A 14/2023.

II. Napadená rozhodnutí

4. Ministr práce a sociálních věcí v napadených rozhodnutích shrnul podmínky pro pozastavení výplaty a zúčtování záloh. Konstatoval, že rozhodnutí ministerstva o pozastavení poskytování služby péče o dítě v dětské skupině je třeba vnímat jako řádně prokázané a v souladu s presumpcí správnosti správních aktů. Z tohoto rozhodnutí pak vychází rozkladem napadené rozhodnutí o zúčtování příspěvku. Zúčtování příspěvku je důsledkem porušení stanovené povinnosti a následného rozhodnutí ministerstva o zastavení oprávnění. Ministerstvo bylo podle § 20f zákona č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině (dále jen „zákon o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině“) povinno zastavit výplatu.
5. K rozkladovým námitkám dále konstatoval, že námitky žalobce k doložení nájemního vztahu směřují do věci o pozastavení oprávnění. I tak tyto námitky ministerstvo vypořádalo v rámci prvostupňového rozhodnutí, neboť je žalobce zaslal jako reakci na seznámení se s podklady rozhodnutí. Shrnul, že žalobce byl upozorněn na blížící se konec platnosti nájemní smlouvy, měl tedy povinnost doklad doložit v požadované formě, což učinil až 12. 5. 2022.

6. Ministr s odkazem na § 16 odst. 4 zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a závěry poradního sboru ministra vnitra č. 151 ke správnímu řádu zdůraznil, že šlo o povinnou přílohu žádosti, měla být tedy doložena buďto v originále, v úředně ověřené kopii nebo v elektronické autorizované konverzi.
7. Ministr se neztotožnil s tím, že by šlo o překvapivé rozhodnutí, naopak ministerstvo postupovalo dle § 2 odst. 4 správního řádu a v souladu se zásadou legitimního očekávání. Shledal, že uložení pokuty dle § 23 zákona je pro dané řízení irelevantní. Ministerstvo disponuje pravomocí jen ve vyjmenovaných případech, v ostatních pak orgány inspekce práce.

III. Žaloby

8. Žalobce společně u všech žalob proti napadeným rozhodnutím poukázal na to, že žalovaný vycházel z rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20. 4. 2022, č. j. MPSV-2022/48382-216, č. j. MPSV-2022/48379-216, č. j. MPSV-2022/48380-216, kterým žalobci bylo v době od 1. 3. 2022 do 11. 5. 2022 pozastaveno oprávnění k poskytování služby péče o dítě v jednotlivých dětských skupinách (Sedmikráska Dolany, Letov, Valšovice). Podstatou pozastavení oprávnění bylo, že žalobce neposkytl ministerstvu Smlouvu o nájmu nebytových prostor ze dne 28. 2. 2022 uzavřenou mezi žalobcem jako nájemcem a společností Investfavex, s.r.o. jako pronajímatelem, v zákonem stanovené formě – tj. v originálu nebo jako výstup z autorizované konverze dokumentu.
9. Zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině přitom nevyžaduje v žádném svém ustanovení, a to ani v § 16 odst. 4, formu v jaké mají být doklady předkládány. Pokud tedy takové ustanovení pouze obsahuje taxativní výčet dokladů, pak se nemůže v žádném případě jednat o zákonnou úpravu formy takových dokladů.
10. Nájemní smlouvou došlo pouze k prolongaci doby nájmu, dětská skupina využívá stále stejné prostory se stejným pronajímatelem. Prolongace není změnou, kterou by měl zákon v ustanovení § 18 za účel sledovat.
11. Podle žalobce ministerstvo fakticky odebralo příspěvek, avšak pokud je názoru, že žalobce porušil povinnost dle ustanovení § 18 zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině, mohl postupovat dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. j) zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a uložit za takové jednání pokutu do 30.000,- Kč. Jednalo tedy neproporcionálně a v rozporu se zákonem a veřejně prospěšným účelem.
12. Žalobce namítl, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno 16. 6. 2022, do datové schránky bylo odesláno až 21. 7. 2022. Tím došlo k ohrožení postavení žalobce a k jeho znevýhodnění, pokud jde o finanční situaci v rámci ukazatele cash-flow.
13. Podle žalobce je prvostupňové rozhodnutí nezákonné, přísně formalistické, porušuje zákaz překvapivých rozhodnutí - vyžadovanou formu si zřejmě ministerstvo samo zakotvilo v nějakém obecně nezávazném vnitřním pracovním řádu.
14. Napadané rozhodnutí je též za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, napadené rozhodnutí se podle žalobce nevypořádalo s námitkami, zejména pokud jde o vyžadovanou formu dokladů. Uvedení, že se s námitkou neztotožňuje, není podle žalobce dostatečným odůvodněním.
15. Žalobce setrval na tom, že všechny požadované podklady poskytl. Pokud doklad o prolongaci nájmu doložil jako prostou kopii, žalovaný nevysvětluje, na základě jakého

zákonného ustanovení nebyla akceptována tato forma. Podle žalobce nemůže obstát argument, že platí povinnost dle § 16 odst. 4 zákona předkládat dokumenty v originále nebo v konvertované verzi. Pokud šlo o požadavek ministerstva, měl na něj být žalobce upozorněn, což se nestalo. Závěr č. 151 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu není obecně závaznou právní normou

IV. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný ve vyjádření k věci poukázal na to, že jednotlivými rozhodnutími ze dne 20. 4. 2022, č. j. MPSV-2022/48382-216, č. j. MPSV-2022/48379-216, č. j. MPSV-2022/48380-216 bylo pozastaveno oprávnění žalobce poskytovat službu péče o dítě dle § 19 odst. 3 zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině. To z důvodu, že žalobce přestal splňovat podmínku pro udělení oprávnění dle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině. Žalobce nepodal proti rozhodnutí opravný prostředek, rozhodnutí dne 7. 5. 2022 nabyla právní moci. Jelikož bylo žalobci pozastaveno oprávnění, nevznikl mu ani nárok na příspěvek na provoz dětské skupiny po dobu pozastavení oprávnění. Jelikož byla vyplacena záloha, bylo rozhodnuto o zúčtování příspěvku za I. třetinu roku a bylo rozhodnuto o vrácení přeplatku, současně bylo rozhodnuto o stanovení nulové zálohy na II. třetinu roku. Činnost žalobce byla obnovena 12. 5. 2022, neboť doložil požadované prodloužení nájemní smlouvy. Příspěvky za II. třetinu roku 2022 pak byly žalobci zúčtovány rozhodnutími ze dne 29. 9. 2022 ode dne obnovení oprávnění dne 12. 5. 2022.
17. K věci samé žalovaný uvedl, že rozhodnutí o pozastavení oprávnění jsou pravomocná a podkladem pro napadená rozhodnutí. Žalobce polemizuje s důvody, pro které bylo vydáno rozhodnutí o pozastavení oprávnění provozovat služby péče o dítě v dětské skupině. Uvedené námitky nesměřují proti napadenému rozhodnutí. Úvahami o formě a předložení smlouvy se zabýval žalovaný toliko k námitkám žalobce. Důvody, v nichž žalobce spatřuje překvapivost rozhodnutí, směřují k proti rozhodnutí o pozastavení oprávnění. Rozhodnutí o zúčtování pak podle žalovaného překvapivé není, žalobce jej mohl očekávat v návaznosti na pozastavení oprávnění.
18. Dále žalovaný uvedl, že přestupek dle odst. 1 písm. j) zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině, tedy neohlášení změn, neprojednává ministerstvo. Důvodem k pozastavení oprávnění nebylo neohlášení změn, tím byla skutečnost, že žalobce přestal plnit podmínky oprávnění ve smyslu § 5 odst. 1 písm. b) zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině.
19. Prodlení při doručování žalovaný uznal, nemá však vliv na zákonnost rozhodnutí. Námitka nepřezkoumatelnosti směřuje vůči rozhodnutí o pozastavení oprávnění.
20. Žalobce proti vyjádření žalovaného neuplatnil repliku.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

21. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového i právního stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění (dále jen "s. ř. s."), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
22. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce se nevyjádřil k výzvě soudu, zda s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí, jeho souhlas s

projednáním věci bez jednání byl tedy presumován dle věty druhé cit. ustanovení. Žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání souhlasil.

23. Soud taktéž neshledal důvod pro nařízení jednání z důvodu dokazování. Zásadní podklady pro věc jsou totiž součástí správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
24. Předmětem projednávané věci jsou žaloby proti rozhodnutím ministra práce a sociálních věcí ze dne 16. 12. 2022, č. j. MPSV-2022-135306-513/3, č. j. MPSV-2022-135304-513/3 a č. j. MPSV-2022-135305-513/3. Těmito rozhodnutími byly na I. třetinu kalendářního roku 2022 /konkrétně za období 1.3.-30.4.2022/ pro jednotlivé věkové skupiny dětí sníženy příspěvky žalobci na 0,- Kč, byla stanovena záloha na II. třetinu roku 2022 /1.5. - 31.8.2022/ ve výši 0,- Kč a byly vyčísleny přeplatky na vyplacených zálohách na těchto příspěvcích za I. třetinu roku 2022.
25. Žalobce v první řadě namítá, že žalovaná rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná, neboť se nevypořádala s rozkladovými námitkami, to zejména k námitkám proti formě předložení dokladu o užívání prostor.
26. Soud připomíná, že dle judikatury je zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44).
27. Městský soud pak poukazuje na to, že ministr své úvahy vyložil v odůvodnění všech tří napadených rozhodnutí. Zabýval se přehodnocením příspěvku a vyúčtováním záloh, samotné rozkladové námitky vypořádal na stranách 3 a dále. Žalobce nesouhlasil především s požadavkem ministerstva na formu předložení dokladu. Tuto námitku vypořádal ministr na straně 3 – 5 rozhodnutí, na straně 3 vypořádal námitku žalobců vůči průtahům při vypravení prvostupňových rozhodnutí, na straně 5 se zabýval namítanou formálností a překvapivostí rozhodnutí a na straně 6 vyložil důvody, pro které nemohl přistoupit k přestupkovému postihu žalobce.
28. Co se zvláště týká námitky žalobce vůči vyžadované formě doložení dokladu o užívání prostor, ministr se se žalobcem neztotožnil. Stručně shrnuto, setrval na názoru ministerstva, že se jedná o zákonný požadavek podpořený závěrem poradního sboru ministra vnitra.
29. To, že se ministr neztotožnil s rozkladovými námitkami, přičemž současně vyložil důvody, pro které se se žalobcem neztotožnil, nemá za následek vadu napadených rozhodnutí. V odůvodnění všech tří napadených rozhodnutí jsou totiž podle názoru soudů zřejmé ucelené a srozumitelně vyložené úvahy ministra práce a sociálních věcí včetně důvodů, pro které se neztotožnil s rozkladovými námitkami. Podle názoru soudu nejsou napadená rozhodnutí nepřezkoumatelná.
30. Podle § 20a odst. 1 zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině platí, že poskytovatel má (za splnění dalších podmínek) nárok na příspěvek na provoz dětské

skupiny, který se vyplácí ze státního rozpočtu a který je určen na pokrytí těchto výdajů spojených s poskytováním služby péče o dítě v dětské skupině. Výši a výplaty záloh tohoto příspěvku stanovují ustanovení § 20d a § 20e zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině.

31. Podle ustanovení § 20f odst. 3 zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině platí, že *„je-li zrušeno nebo pozastaveno oprávnění během kalendářního roku, výplata příspěvku na provoz dětské skupiny se zastaví ke dni zrušení nebo pozastavení oprávnění a provede se k pátému dni kalendářního měsíce, který následuje po kalendářním měsíci, v němž tato skutečnost nastala, zúčtování příspěvku na provoz dětské skupiny za příslušnou třetinu kalendářního roku. Bylo-li oprávnění zrušeno, příspěvek na provoz dětské skupiny na třetinu kalendářního roku, na kterou ještě nebyl vyplacen, se odejme. Není-li dále stanoveno jinak, při zúčtování příspěvku na provoz dětské skupiny se postupuje obdobně podle § 20e odst. 4“* (jde o zúčtování vyplacených záloh na příspěvku – pozn. městského soudu). *„Přeplatek je poskytovatel povinen vrátit na výdajový účet ministerstva“.*
32. Z ustanovení § 20f odst. 3 zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině vyplývá, že pro pozastavení a následující zúčtování výplaty příspěvku na provoz dětské skupiny jsou rozhodující pouze tyto skutečnosti: a) zrušení nebo pozastavení oprávnění k poskytování služby, b) zjištění doby, kdy k tomuto zrušení nebo pozastavení oprávnění došlo. Jiné skutečnosti pro rozhodování o výplatě a zúčtování příspěvku relevantní nejsou.
33. V projednávané věci bylo oprávnění k poskytování služby péče o dítě v jednotlivých dětských skupinách pozastaveno rozhodnutími ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20. 4. 2022, č. j. MPSV-2022/48382-216 (dětská skupina Sedmikráska Dolany), č. j. MPSV-2022/48379-216 (dětská skupina Letov), č. j. MPSV-2022/48380-216 (dětská skupina Valšovice) na období od 1. 3. 2022 – 31. 5. 2022. Všechna tato rozhodnutí byla žalobci doručena 21. 4. 2022 (doručena do datové schránky žalobce). Žalobce proti nim nepodal odvolání, právní moci tak nabyly dne 7. 5. 2022.
34. Ministerstvo v těchto rozhodnutích shodně shledalo, že žalobce jakožto poskytovatel služby nesplňuje podle § 16 odst. 4 zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině podmínku pro udělení oprávnění, kterou musí splňovat po celou dobu poskytování služby péče o dítě – tj. nedoložil právo k užívání prostor, v nichž je poskytována služba péče o dítě v dětské skupině. Ministerstvo konstatovalo, že ke dni rozhodnutí žalobce nepředložil doklad o kontinuálním prodloužení smluvního nájemního vztahu. Ministerstvo konstatovalo, že lhůta pozastavení oprávnění byla stanovena s počátkem k 1. 3. 2022 z toho důvodu, že od tohoto dne žalobce nesplňoval podmínku pro udělení oprávnění, konec lhůty byl stanoven tak, aby měl žalobce možnost odstranit zjištěné nedostatky.
35. Městský soud konstatuje, že v těchto rozhodnutích ministerstvo věcně hodnotilo, zda žalobce splňoval podmínky pro držení oprávnění k poskytování služby. Bylo přitom z vyložených důvodů toho názoru, že žalobce tyto podmínky u jednotlivých dětských skupin nesplnil. Měl-li tedy žalobce za sporné, zda skutečně nastaly podmínky pro pozastavení oprávnění, podle názoru soudu měl uplatnit procesní obranu proti těmto rozhodnutím. Právě v tomto řízení mohl účinně zpochybnit zejména to, zda bylo nezbytné, aby doklad o prodloužení nájemního vztahu skutečně předložil v originále (autorizované konverzi) nebo zda k tomuto účelu stačila prostá elektronická kopie takového dokumentu, jak učinil. Žalobce možnost procesní obrany nevyužil, což jde nepochybně k jeho tíži. Tato rozhodnutí jsou tedy pravomocná, nadaná presumpcí správnosti a jaké takové je tedy na ně

a na jejich účinky nutno nahlížet jako na zákonné, dokud není prokázán opak, tedy až do okamžiku, kdy k tomu příslušný orgán vysloví její nezákonnost (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2008, č. 8 Afs 78/2006-74 nebo např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 As 68/2009-83).

36. Pro projednávanou věc, jejímž předmětem je již jen následné pozastavení výplaty a zúčtování záloh, pak z předmětných 3 podkladových rozhodnutí vyplývá podstatné a toliko potřebné zjištění, že pozastavení oprávnění u jednotlivých dětských skupin nastalo za období 1. 3. 2022 – 11. 5. 2022.
37. V souladu s těmito skutkovými zjištěními pak ministerstvo práce a sociálních věcí podle ustanovení § 20f odst. 3 zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině rozhodlo o pozastavení výplaty příspěvku a o jeho zúčtování za období pozastaveného oprávnění k poskytování služby - tj. konkrétně za období od 1. 3. 2022 do 30. 4. 2022 (v rámci I. třetiny roku 2022).
38. Jiné skutečnosti (tj. zejména hodnocení oprávněnosti požadavku ministerstva o předložení originálu dokladu o užívání prostor) pro rozhodování o zákonnosti pozastavení výplaty a zúčtování záloh (event. vyčíslení přeplatku) už nemají zásadní procesní význam. Jak již bylo výše uvedeno, takové námitky měly být podle názoru soudu uplatněny v rámci procesní obrany proti rozhodnutím ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20. 4. 2022, č. j. MPSV-2022/48382-216 (dětská skupina Sedmikráska Dolany), č. j. MPSV-2022/48379-216 (dětská skupina Letov), č. j. MPSV-2022/48380-216 (dětská skupina Valšovice).
39. Městský soud poté neshledal důvod, aby sám tyto skutečnosti v nynějším řízení detailněji hodnotil. To je totiž pro projednávanou věc zcela nadbytečné. I pokud by soud nyní k otázce formy doložení dokladu o užívacím vztahu nakonec přisvědčil žalobci, nezměnilo by to nic na rozhodnutích o pozastavení oprávnění ze dne 20. 4. 2022, která nejsou předmětem nynějšího řízení. Právě z těchto důvodů proto městský soud nemohl přisvědčit uplatněným žalobním námitkám, v nichž žalobce sporuje samotnou povinnost předložit doklad o užívání předmětných prostor pro dětské skupiny pouze ve formě originálu nebo ve formě autorizované konverzi.
40. Žalobce rovněž namítá nezákonnost pro délku vypravení prvostupňového rozhodnutí.
41. Ze správních spisů k tomu vyplývá, že ministerstvo jednotlivá rozhodnutí sice vydala dne 16. 6. 2022, avšak vypravena a doručena žalobci byla až dne 21. 7. 2022, tj. po 35 dnech. Tímto postupem tak nepochybně došlo k prodloužení doby pro vydání rozhodnutí nad lhůtu 30 dní (srov. § 71 odst. 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).
42. Zákon nestanovuje žádnou mezní lhůtu k přehodnocení nároku na příspěvek nebo např. k promlčení práva na stanovení přeplatku, pročez by k tomu došlo tímto prodlením při doručování prvostupňových rozhodnutí.
43. Na věc tak podle názoru soudu lze vztáhnout závěry judikatury Nejvyššího správního soudu. Ten např. v rozsudku ze dne 30. 10. 2003, č. j. 6 A 171/2002 - 41, (dostupný na www.nssoud.cz), vyslovil, že „namítané průtahy v řízení nemají relevanci z hlediska zákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť průtahy v řízení lze charakterizovat jako nečinnost státního orgánu, kde procesní ochrana proti této nečinnosti musí směřovat k tomu, aby tato nečinnost skončila, tj. aby státní orgán ve věci jednal a rozhodl. Již z povahy věci proto není možno zrušit vydané rozhodnutí státního orgánu – tedy vyústění jeho procesní aktivity ve formě vydání individuálního právního aktu - pouze z důvodu namítaných průtahů v řízení, neboť

takový postup by odporoval samotné logice takto namítané protizákonnosti.“ (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2010, č. j. 6 Ans 5/2010 – 140 či ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 108/2013 - 69).

44. Samotné překročení lhůt nemá pro osud věci zásadní význam. Žalobce pak poukazuje na to, že byl postižen z hlediska tzv. cash-flow. Žalobce blíže rozsah tohoto dotčení na svých právech již nespecifikoval a soudu tak není úplně zřejmé, v jakém rozsahu a jak konkrétně by jej v tomto ohledu měla prvostupňová rozhodnutí zkrátit na jeho právech, natož, v čem by z tohoto důvodu měla spočívat nezákonnost. Obecně pak soud shledal, že i pokud by prvostupňová rozhodnutí byla vypravena (a doručena) neprodleně po jejich vyhotovení dne 16. 6. 2022, zasáhla by žalobce ve stejném rozsahu, jako při jejich doručení 21. 7. 2022. V obou případech byla totiž rozhodnutí doručena v období II. třetiny roku 2022 (tj. květen – srpen 2022), přičemž těmito rozhodnutími byla za období I. a II. třetiny roku 2022 výše příspěvku stanovena ve výši 0,- Kč, na tom datum samotného doručení rozhodnutí nic nemohl změnit. Současně byly rozhodnutí doručeny po ukončeném období I. třetiny roku (záloha na příspěvek byla vyplacena nejpozději 25. února 2022 - srov. § 20e odst. 1 zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině), proto byl již za „uzavřené“ období I. třetiny roku 2022 také vyčíslen přeplatek na tomto příspěvku. Na rozsahu přehodnocení příspěvku či přeplatku tedy pozdější doručení rozhodnutí nic nezměnilo. Městský soud proto neshledal, že by samotným prodlením s doručením prvostupňových rozhodnutí ministerstvo zkrátilo žalobce na jeho právech natolik, aby to způsobilo jejich nezákonnost.
45. K námitce, že žalovaný měl volit mírnější opatření např. v podobě přestupku podle § 22 odst. 1 písm. j) zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině městský soud uvádí následující. Ustanovení § 20f odst. 3 zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině stanovuje pozastavení výplaty a zúčtování záloh příspěvku jakožto obligatorní následek předchozího pozastavení oprávnění. Jedná se o zákonem jednoznačně předvídaný postup. Ustanovení § 20f odst. 3 zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině neumožňuje ministerstvu žádnou úvahu o tom, jaké by bylo jiné vhodné opatření v případě pozastavení oprávnění k poskytování služeb. Takový následek má podle názoru soudu i svůj smysl a logiku – jestliže dojde za určité období k pozastavení oprávnění, nemůže poskytovatel za toto období současně disponovat příspěvkem na svou činnost. Pozastavení výplaty a přehodnocení již vyplacených záloh bylo tedy podle názoru soudu zcela adekvátním opatřením k pozastavení oprávnění za dobu 1. 3. – 31. 5. 2022. Ministerstvo by navíc ani žalobcem poukazovaný přestupek podle § 22 odst. 1 písm. j) zákona o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině nemohlo projednat, neboť k jeho projednání byla v danou dobu příslušná krajská hygienická stanice (srov. § 23 odst. 3 cit. zákona v rozhodném znění).

VI. Závěr a náklady řízení

46. Městský soud v nynějším řízení přezkoumal tři rozhodnutí o pozastavení výplaty a zúčtování záloh příspěvku na provoz dětské skupiny. Pro tento účel bylo rozhodné, že přezkoumávaným rozhodnutím předcházela rozhodnutí o pozastavení oprávnění poskytovat služby dětské skupiny. V posledně uvedených řízeních mohl žalobce uplatnit procesní obranu proti důvodům, pro které byla tato oprávnění pozastavena. Soud se proto ztotožnil se žalovaným, že nyní uplatněné námitky žalobce proti požadavku žalovaného na předložení dokladu o užívání prostor, v nichž jsou poskytovány služby dětské skupiny, nelze již zohlednit v řízení o přezkoumání napadených rozhodnutí o pozastavení výplaty a

zúčtování příspěvku, jejichž podkladem jsou pravomocná rozhodnutí o pozastavení oprávnění. Další námitky soud neshledal důvodné.

47. Žaloba není důvodná, proto ji soud zamítl postupem dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
48. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků nepřiznal jejich náhradu. Žalobce nebyl procesně úspěšný, náhrada nákladů řízení mu proto nepřísluší. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, nicméně mu nevznikly žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úředních činností. Městský soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. října 2023

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.
předsedkyně senátu